

یادداشت

مدیریت کاریکاتور و ورزش در کرونا

■ سعیداحمدیان

کرونا ضعف‌های ورزش کشورمان را بیشتر از قبل به رخ‌مان کشیده و نشان داده که ناکارآمدی تصمیم‌گیرندگان تا چه اندازه بالایی می‌تواند سلامتی ورزشکاران را به‌خطر بیندازد و دوران ورزش حرفه‌ای‌شان را کوتاه کند. اگر چه با گذشت پنج ماه از شیوع کرونا در ایران، اکثر مسابقات تعطیل است و لیگ‌های ورزشی معلق شده است اما بحران مدیریت در فوتبال که مسابقات آن از یک ماه گذشته دوباره ازسر گرفته شده، گویای این است که مدیریت بحران در ورزش بیشتر به یک شوخی می‌ماند.

هر چند شیوع کرونا برای تمام دنیا غافلگیرکننده بود و ورزش جهان را هم مانند خیلی از بخش‌های دیگر به تعطیلی کشاند اما اتفاقاتی که تنها در ماه‌های اخیر در ورزش کشورمان رخ داد، آینه تمام‌نمایی از سیستم مدیریتی‌ای است که نه‌بر اساس تخصص بلکه به واسطه روابلی که شکل گرفته به چنین جایگاه‌هایی رسیدند، مدیرانی که حتی در مواقع عادی هم غلط‌های زیادی در دیکته‌مدیریتی‌شان دارند و انتظار نمی‌رود که بتوانند در روزهای بحرانی تصمیمات به‌جا و منطقی بگیرند که از ورزشکاران در مقابل ویروس کرونا محافظت کند.

نمونه‌چنین‌مدیریتی در فوتبال آشکار بوده، فیلتهای لیگ برتر در حالی‌از سر گرفته‌شد که هم‌مسئولان برگزارکننده و هم باشگاه‌ها از آمادگی لازم برای اجرای پروتکل‌های بهداشتی برخوردار نبودند و نگاه کاریکاتورگونه‌ای به زیرساخت‌های انجام یک مسابقه در شرایط همه‌گیری یک بیماری دارند. اهمالی که سبب شده بود در حالی که مسابقات شروع شده‌بود،مدیران برگزارکننده همچنان در حال آزمایش و خطا و نوشتن پروتکل‌هایی بودند که پیش‌از آغاز مسابقات باید نوشته می‌شد و آموزش‌های لازم در این رابطه به باشگاه داده می‌شد.

در سوی دیگر باشگاه‌ها نشان دادند که مدیران شان درکی از اولویت‌بندی در شرایط سخت یک بیماری خطرناک که می‌تواند جان یک ورزشکار را به خطر بیندازد ندارند، چنین نوع نگاهی سبب شده بود تا یک باشگاه لیگ برتری که بودجه حداقل ۳۰۰میلیاردی سالانه را درحسابش دارد و هزینه می‌کند، مدیران آن برای دریافت دستمش یک پار مصرف و ماسک به سازمان لیگ نامه بزنند. درحالی این باشگاه‌ها که پسوند حرفه‌ای یک تیم می‌کشند و سالانه ده‌ها میلیارد راضرف قرارداد‌های بی‌ضابطه و نجومی با بازیکنان می‌کنند اما برای تهیه وسایلی که سلامتی بازیکنان و خود مدیران را تضمین می‌کند، حاضر به پرداخت چند میلیون تومان نیستند و برای چنین موارد پیشی بافاده‌ای دست‌نشان را جلوی برگزارکنندگان مسابقات دراز می‌کنند. اگر چه در سایر رشته‌های ورزشی لیگ‌ها تعطیل است اما می‌توان پیش‌بینی کرد که تجربه فوتبال در دیگر لیگ‌ها هم در مقیاس کوچک‌تر ی تکرار شود، مسئله‌ای که ریشه آن را باید در مدیریت ورزش ایران جست‌وجو کرد، مدیرانی که کمتر به واسطه تخصص تجربه‌ای که داشته‌اند در چنین جایگاه‌هایی قرار گرفته‌اند و ضعف‌هایشان در روز‌هایی که کرونا به سنگ محکی برای سنجش توان مدیریتی‌شان بدل شده است، بیشتر از قبل آشکار است.

حاشیه

کرونادر خانه

برخی قهرمانان را زد!

■ مانی سعیدی

کرونا هر قدر هم معایب داشت اما برای ورزش ایران یک حسن هم داشت و تعویق یک‌ساله المپیک فرصتی شد تا چند قهرمان کشورمان که به دلیل مصدومیت حضورشان در مسابقات امسال توکیو در تردید بود، این فرصت را داشته باشند که با توجه به تعویق المپیک تا سال آینده، با آمادگی کامل در مسابقات شرکت کنند.

سهراب مرادی، علیرضا کریمی، حسن یزدانی و حمیده عباسعلی از جمله قهرمانانی هستند که تعویق المپیک توکیو به دلیلس کرونا بهترین خبر ممکن برای آنها بود، به خصوص که اگر قرار بود المپیک امسال برگزار شود، مشخص نبود با توجه به مصدومیت‌هایی که با آن درگیر هستند چه سرنوشتی در انتظار آنها در المپیک توکیو بود. سهراب مرادی قهرمان وزنه‌برداری المپیک در حالی این روزها برای حضور قدرتمندانه‌تر در رقابت‌های توکیو سال آینده و تکرار مدال روز امیدوارتر شده که به دلیل عمل جراحی از ناحیه شانه و از دست دادن برخی رقابت‌های کسب سهمیه، حتی شانس کمی برای حضور در المپیک داشت. حالا با عقب افتادن المپیک، سهراب این شانس را دارد تا برای حضور در توکیو در سال آینده دورخیز کند.

حسن یزدانی و علیرضا کریمی دو کشتی‌گیر کشورمان که با توجه به مصدومیت‌هایی که از ناحیه زانو داشتند، با توجه به عمل جراحی‌ای که انجام دادند، تعویق المپیک به نفع‌شان شد و آنها توانستند با خیال راحت دوران نقاهت را پشت سر بگذارند و با داشتن فرصت کافی برای درخشش در توکیو خودشان را آماده کنند، به خصوص که بزدانی طلای دوباره المپیک را می‌خواهد و کریمی هم اولین مدال المپیک‌اش را. حمیده عباسعلی ملی‌پوش المپیکي کاراته کشورمان هم پس از کسب سهمیه در اسفند گذشته دچار مصدومیت از ناحیه رباط صلیبی شد و احتمال می‌رفت المپیک را از دست بدهد، با این حال بانوی المپیک کشورمان خوش‌شانس بود که المپیک عقب افتاد تا او مسابقات توکیو را دست ندهد.

گفت‌وگو دنیاچیدری

زودی‌ها دست از سر دنیا بر نمی‌دارد، ویروسی که حتی به ورزشکاران حرفه‌ای نیز رحم نکرد، المپیک را به تعویق انداخت و حالا کاری کرده که تمامی برنامه‌ریزی‌ها را باید مطابق شرایط آن انجام داد. دکتر فرهاد مرادی دبیر ستاد مبارزه با کرونا در ورزش یکی از کسانی است که از نزدیک ی‌روند تأثیرگذاری این ویروس بر ورزش کشور را مشاهده کرده است. با او در گفت‌وگویی کوتاه به بررسی شرایط حال حاضر و آینده ورزش کشور در مواجهه با این ویروس منحوس پرداختیم.

■ ■ ■

کرونا نشان داد که ورزشکاران حرفه‌ای هم از این ویروس منحوس مصون نیستند به طوری که نگرانی چون احسان حدادی، حسین نوری، وریا غفوری و... که ورزشکارانی حرفه‌ای هستند نیز مبتلا شدند!

متأسفانه همین طور است. همه این احساس را داشتند که این هم برمی‌گردد به اینکه در ابتدای شیوع همه‌گیری اطلاعات غلط و شیع‌علمی که اساس علمی ندارند به شکل فراگیری پخش می‌شود که این خودش یک اپیدمی است. خیلی از مطالبی که در خصوص کووید ۱۹ گفته می‌شد مبنای علمی نداشت. مثل اصرار به اینکه از راه تنفس انتقال پیدا نمی‌کند برخلاف ویروس‌های هم‌خانواده‌اش یا شیوع آن در یک گروه خونی خاصی یا اینکه بچه‌ها به آن مبتلا نمی‌شوند. خب همه جامعه هم که تحصیلات پزشکی ندارند و نداشتند دانش کافی و همین کج‌فهمی‌ها و اشتباهات و تصورات نادرست باعث شیوع بیشتر کرونا شد و افرادی را درگیر کرد که تصور می‌شد برابر این ویروس مصون باشند!

پس مخالفت‌های ابتدایی با برگزاری مسابقات بدون تماشاگر و لغو آن می‌توانست ناشی از همین تصورات اشتباه باشد؟ هر چند که شروع دوباره فعالیت‌های ورزشی نیز همچنان مخالفان بسیاری دارد.

مخالفت‌ها در ابتدای امر کمتر بود. همین طور رعایت مردم به طوری که دوم، سوم اسفند که اولین بیانیه ستاد مقابله با کرونا در ورزش منتشر شد ما زودتر از خیلی جاهای دیگر توانستیم اماکن و رویدادهای ورزشی را تعطیل کنیم چراکه آن زمان توجه به مسائل بهداشتی خیلی بیشتر از اردبیشتم و خرداد بود، خیلی مقاومت نمی‌شد چون کل جامعه این حساسیت را در خصوص رعایت مسائل بهداشتی داشتند و به اندازه کافی احتیاط می‌کردند اما بعد متأسفانه این مسئله کم‌رنگ شد چراکه رعایت

ورزش

سرویس ورزشی ۹۸۴۹۸۴۳۲

چالش‌های پیش روی ورزش و ورزشکاران در مواجهه با کووید ۱۹

در گفت‌وگوی «جوان» با دکتر فرهاد مرادی دبیر ستاد مبارزه با کرونا در ورزش

کرونا آینده حرفه‌ای ورزشکاران را به خطر می‌اندازد

جبران ناپذیری می‌شود چون سرمایه‌گذاری‌ای که برای او در طول سال‌ها انجام شده ممکن است دیگر قابل تکرار نباشد. پس به طور کلی نمی‌توانیم بگوییم آینده ورزشکار به خطر می‌افتد اما اگر این ویروس ریه ورزشکاری را تخریب کند دیگر جبران یافت ریه امکان‌پذیر نیست و روی آینده حرفه او تأثیر مستقیم می‌گذارد که امیدوارم این اتفاق برای کسی رخ ندهد. **با این وجود اما این روزها بسیاری از ورزشکاران در رشته‌های مختلف اصرار دارند به آغاز رقابت‌ها و تمرینات. این در حالی است که بین فوتبالی‌ها هنوز هم عده‌ای مخالف سرسخت ادامه مسابقات لیگ برتر هستند.**

سلامت، مقوله‌های متعددی چون جسمی، روانی، اجتماعی، اقتصادی، شغلی، و... را شامل می‌شود. برای نمونه اگر فردی که از لحاظ جسمی سالم است نتواند برای خانواده‌اش امرار معاش کند یک فرد سالم محسوب نمی‌شود.

ضمن اینکه شاید بتوان یکی، دو هفته یا حتی یکی، دو ماه تعطیلی و قرنطینه کردن امکان‌پذیر باشد اما برای همیشه این کار شدنی نیست و باید به زندگی عادی برگشت اما روش زندگی کردن را باید تغییر داد تا هم بتوان به زندگی ادامه داد و هم جلوی سرایت بیماری را گرفت. ضمن اینکه هر ورزشکاری هدفی را برای خود دنبال می‌کند. مثلاً می‌گویند من چهار سال یا هشت سال باید به المپیک یا مسابقات جهانی بروم و برای این هدف وقت زیادی را صرف

اینکه در خصوص همه ورزشکاران یک حکم کلی به‌هم معقول نیست خصوصاً که یک سرماخوردگی ساده ممکن است در یک نفر یک مسئله ساده باشد

و در شخصی دیگر تبدیل به مننژیت شده و کشنده می‌کند. آنهایی که بیماری‌های زمینه‌ای داشته باشند ویروس برایشان کشنده‌تر است و عوارض بیشتری از خود به جا می‌گذارد و این اثبات شده اما ورزشکارانی که بیماری زمینه‌ای ندارند و بدنشان سالم‌تر است خطر کمتری حرفه آنها را تهدید می‌کند؛ البته به شرط رعایت مسائل بهداشتی. با این وجود ورزش کشور هر چه حرفه‌ای‌تر باشد حساسیت برای او بالاتر می‌رود چراکه اگر قهرمان المپیک آسیب ببیند این آسیب

■ اشرف رامین

ورزشکارانی که منتظر روشن شدن مشعل بازی‌های المپیک بودند با شیوع کرونا امیدهایشان ناگهت بخت. برگزاری المپیک توکیو بزرگ‌ترین رویداد سال محسوب می‌شد که آن‌هم به خاطر پاندمی ویروس مهلک یک سال به تعویق افتاد. تمامی رقابت‌های قاره‌ای، جهانی و حتی انتخابی‌های المپیک لغو شده و مجموعه این اتفاقات باعث شده رشته‌های غیرفوتبالی کشورمان در بلا تکلیفی محض به سر ببرند.

■ تمرین در قرنطینه

در روزهایی که کرونا به کسی رحم نمی‌کند چاره‌ای جز رعایت پروتکل‌های بهداشتی، رعایت فاصله اجتماعی و پرهیز از حضور در اماکن شلوغ نداریم. ورزشکاران در این چند ماه تمام تلاش خود را کردند تا هم‌زمان با حفظ سلامتی خود و خانواده‌شان، آمادگی بدنی‌شان را نیز حفظ کنند. تمرین در خانه تنها گزینه‌ای بود که ورزشکاران، ملی‌پوشان و المپین‌ها داشتند. البته تمرینات خانگی دشواری‌های خاص خود را نیز دارد؛ اغلب ورزشکاران مجبورند در آپارتمان‌های کوچک تمرین کنند، آن‌هم در شرایطی که وسایل مورد نیاز را در اختیار ندارند. علاوه بر این تنها بخشی از تمرینات بدنسازی در خانه قابل اجرا هستند و امکان اجرای تمرینات تکنیکی، تکنیکی و روردر و وجود ندارد. در این مدت مربیان ملی و ملی‌پوشان از طریق فضای مجازی با هم در ارتباط بودند. کمیته ملی المپیک ضمن تأمین بسته‌های حاوی ملزومات ورزشی برای المپین‌ها، برنامه‌هایی را نیز برای رصد کردن آنلاین المپیک‌ها تدارک دیده است.

■ تبعیض در تمرین

بسیاری از ورزشکاران خواهان شروع تمرینات واردها با رعایت مقررات بهداشتی هستند. در شرایطی که فوتبالی‌ها هم تمرین می‌کنند و هم بازی، سایر رشته‌ها از بلا تکلیفی‌شان گلایه پیاده خواهند کرد.

کرده. حالا جدا از اینکه تعطیلی رقابت‌ها از لحاظ اقتصادی آنها را با مشکل مواجه می‌کند چراکه بسیاری از ورزشکاران شغل دیگری ندارند و ورزش تنها حرفه آنهاست، این تعطیلی می‌تواند سال‌ها تلاش او را به مخاطره بیندازد چراکه مثلاً مدال المپیک چیزی نیست که به راحتی بتوان از آن گذشت. از طرف دیگر در ورزش‌های تفریحی مانند شنا و غریق نجات، فرد ممکن است کل سال را کار نکند و تنها درآمزی‌ای او در فصل تابستان باشد.

پس با این حساب باید چه کرد که بتوان به زندگی عادی ادامه داد و از ابتلا به این ویروس هم در امان ماند؟

در واقع چیزی که ما به آن پرداختیم نیز همین است. وقتی فهمیدیم این ویروس پدیده‌ای نیست که ظرف دو، سه ماه از بین برود تلاش کردیم پروتکل‌هایی را بنویسیم البته با بررسی‌های همه‌جانبه و مشورت با کارشناسان هر رشته به صورت جداگانه و در نظر گرفتن تمام جواب کار که بتوانیم جلوی شیوع هر چه بیشتر بیماری را در آغاز فعالیت‌های ورزشی بگیریم چراکه خوب می‌دانیم در صورت یافتن واکسن نیز ظرفیت تولید آن در دنیا بدون شک محدود است و با توجه به تحریم‌های ظالمانه به سرعت در دسترس ما قرار نخواهد گرفت.

گفته می‌شد پروتکل‌های ارائه شده در فوتبال الکوبرداری از بوندس لیگاست.

ما بر اساس وقت عامل و اولویت‌بندی‌هایی که وجود داشت شروع کردیم به پروتکل‌نویسی؛ اول برای فوتبال بعد برای بقیه رشته‌ها که همین اولویت‌ها را داشتند. البته اول یک پروتکل ابتدایی نوشتیم که مربوط به همه رشته‌های بدنسازی و رشته‌های همگانی که گسترده‌تر و فراگیرتر بود، بعد هم یک پروتکل مفصل نوشتیم که به جرئت می‌توانم بگویم کم‌نقص است و ساعت‌ها کار کارشناسی پشت آن است و همان‌طور که گفتید ابتدا گفته شد ما از بوندس لیگا و لیگ جزیره و... الکوبرداری کردیم که این‌طور نیست. ما پروتکل‌های آنها را بررسی کردیم اما با توجه به تفاوت زیرساخت‌ها با توجه به شرایط و زیرساخت‌های خودمان پروتکلی متفاوت نوشتیم که البته از پروتکل فیفا هم سختگیرانه‌تر است.

این پروتکل‌ها تا چه اندازه رعایت شد و آیا پیش‌بینی شیوع بیماری در آن شده بود؟

تا به امروز که خب می‌توان گفت جز موارد معدود تیم‌ها و ورزشکاران به خوبی رعایت کردند و این را می‌توان از نتیجه کار دید. هر کس که بیشتر رعایت کرده باشد کمتر در معرض خطر ابتلا قرار گرفته اما این را هم نمی‌توان نادیده گرفت که افراد تنها در ورزش نیستند. آنها در خیابان، سوپرمارکت و هواپیم‌ها هستند و ممکن است هر جایی مبتلا شوند. با این وجود پیش‌بینی تعطیلی و قرنطینه یک ورزشکار و یک تیم در صورت ابتلا را هم کرده بودیم و امیدواریم با رعایت پروتکل‌ها هم بتوانیم مسابقات را برگزار کنیم و هم از ابتلا به بیماری در امان باشیم.

وقتی فهمید یم این ویروس پدیده‌ای نیست که ظرف دو، سه ماه از بین برود تلاش کردیم پروتکل‌هایی را بنویسیم البته با بررسی‌های همه‌جانبه و مشورت با کارشناسان هر رشته به صورت جداگانه و در نظر گرفتن تمام جوانب کار که بتوانیم جلوی شیوع هر چه بیشتر بیماری را در آغاز فعالیت‌های ورزشی بگیریم

دستمزدهای اندک گذشته را نیز پرداخت نمی‌کنند. در این شرایط ورزشکار هم باید نگران خرج و مخارج خانواده‌اش باشد و هم با هزینه شخصی آمادگی‌اش را حفظ کند. بیکاری بی‌پولی باعث شده بسیاری از مدال‌آوران به مشاغل چون مسافرت‌کنی روی بیاورند.

■ آینده نامعلوم

کرونا در کشورمان همچنان قربانی می‌گیرد و مسئولان وزارت بهداشت نیز نسبت به پاییز سخت‌هشدار می‌دهند. با این تفاسیر باید آینده ورزش همچنان نامعلوم است به‌ویژه که بسیاری معتقدند با ادامه این روند بازی‌های المپیک توکیو در سال ۲۰۲۱ نیز برگزار نخواهد شد. همین مسئله المپین‌هایمان را بیش از پیش نگران کرده هر چند که آنها هنوز با امیدواری به آینده نگاه می‌کنند و رؤیای کسب خوشرنگ‌ترین مدال‌ها را در سر دارند ولی در این روزهای سخت مسئولان باید بیش از پیش هوای آنها را چه از بعد مادی و چه از بعد معنوی داشته باشند. قرنطینه خانگی برای همه سخت است و برای ورزشکار حرفه‌ای سخت‌تر. تریز امید و انگیزه به ورزشکاران و به‌ویژه به المپین‌های توانمندتری از سختی‌ها را کاهش دهد.